

nina: repa, korenje, pesa i. t. d. je dobro obrodila. Samo krompir, ta nas je spet za praznik naredil. Nekterim je še bolj soginjal kakor lani. Posebno na Selški strani. Sploh je govorica, da bojo ljudje drugo leto manj krompirja pa več turšice sadili. — Za sadje letas ni bila zlo dobra letina. Vender smo ga za sprot zmirej dovelj imeli. Za sušilo je bilo pa češpelj nar več. — Kar živinsko klajo zadene, so svisle večidel do verha naložene. Toraj se ne bojimo, če tudi dolga zima pride.

Desiravno je letas po Gorenskimi strela pokala in tudi semtertje kaj požgala, nas je vender dobri Bog celo leto nesrečne toče obvaroval. Samo 16. dan tega mesca ob petih popoldne se pervleče črna megla iz Terziškiga kota proti Kamnigoric, in toča se vsuje, de je bilo strah. Tode je le nekoliko minut šla, in tedaj ni veliko škode naredila. Še moram opomniti, da ta toča ni bila okrogla, temuč je imela razne podobe. Nekaj je bilo plošnate, in dva palca dolge in široke; nekaj svetincam, križicam, žabam, in drugim takim rečem podobne; nekaj pa je bilo turnčaste. Kmetje pravijo: „No zdaj se je spolnilo, kar je Šembilja že davno prerokovala, da bo robata toča šla.“

Končaje opomnim še nesrečo, ki se je te dni v našim kraji zgodila: Lénart Katrašnik, kajzar iz Zgornje Lipnice gre pred nekolikimi dnevi kostanj klait, pade z dervesa, in se tako zlo potolče, de je mogel čez tri dni umreti. Ljudem se nemore nikoli dosti perporočiti, de naj dobro gledajo, kadar so na drevesu, kam de stopijo. Vsakimu štomelju ni treba svojiga življenja zaupati. Te zgodbe pa zlast zato opomnim, ker je v ti hiši v kratkim času troje ljudi čudno smert storilo, ter se od ust do ust perpoveduje, de je ta kočura ravno tista, v kateri je njega dni Pustograška gospá otroka svojiga nezvestiga moža umorila.

V Kamni Gorici 28. dan kozoperska 1848.

J. Uršič.

Iz Ljubljane.

Odbor krajskih deželni stanov je v séji 13. dan tega mesca sklenil: 1) Linškim stanovam prijazni odgovor dati, de ne spozná za potrebno kakiga poslanca v zedinjeni deželni zbor v Celjove poslati, de tedej iz Krajskiga ne bo nihče tje šel; 2) presvitlimu Cesarju v Olomuc pismo zveste in nepremakljive udanosti krajske dežele poslati; drugo pismo pa tudi presvitlimu Cesarju, de deželni krajski stanovi protestirajo zoper 2. in 3. razdelk ustavnih postav Frankobrodskiga zbora, in de krajski stanovi prosijo, ker hočejo po tem takim Frankobrodčanje Avstrijsko cesarstvo razdajati, de naj bi ministri in državni zbor se terdno ustavili takimu prizadevanju in napravili, de bi se vsi avstrijski poslanci iz Frankobroda nazaj poklicali. — Ljubljanski knez in škof so v lepim nagovoru g. bogoslovce 9. dan tega mesca s krepko besedo tudi k pridnemu obdelovanju slovenskiga jezika obudili. Goreča beseda našiga ljubljeniga škofa pri naših g. bogoslovcih gotovo ni merzlih sêre našla. — Ljubljanski konzistorij je po slovenskimu zboru mu oznanjeno pomembo g. Navratila, vrednika „Vedeža“: v začetnih šolah in preparandam slovensko slovnico razlagati, z veseljem sprejel, in gosp. Navratil se bo z gosp. vodjam začetnih šol zastran začetka i. t. d. te šole namenil in jo potem berž začel. — Morebiti de se bo letas prvo leto zdravilske šole (1. Jahrgang der Medicin) v Ljubljani provizorno napravilo. — Perva pôla gosp. Potočnikove slov. slovnice bo že te dni na svitlo prišla. — Gosp. profesor Robida v Celjovcu so zložili „Navratoslovje ali fiziko po domače.“ — Če se nič ne zméde, bo slovensko društvo na večer velikiga slovenskiga zbora prihodnji teden novo slovensko igro, iz

Českiga prestavljeno, pod nadpisam „Tat v mlinu“ napravilo, de bojo tudi gospodje iz dežele enkrat vidili, kako se naši slovenski gospodji igralci in gospodične igravke obnašajo.

Novičar.

Na Dunaji je mir. Po ulicah vse mergoli od vojakov. Vojaška vlada je sicer prijazna in priljudna, samo de ob enajstih po noči mora vsak domá biti. — 9. dan tega mesca je ukazal Vindišgrêč nar hujšiga podpihovavca, ki se je iz Frankobroda na Dunaj priplazil, po nagli sodbi vstreliti. — Fistra so zunaj Dunaja vjeli, ravno ko je hotêl pobegniti. Danes se sliši, de je spet izpušen. — Koliko škoda podertih poslopij in obropanih reči na Dunaji znese, se še ne vé, tudi ne število mertvih. Radovedno pričakujemo zvediti, kdo de je v ta punt zapleten. — Pravijo, de se bojo Cesar čez zimo v Prago preselili. — Težko de bi se višji šole letas na Dunji odperle. V Pragi so se 6. tega mesca začele. — Naši poslanci se pripravljajo v Kromeriz. Možjé, ki so unidan v Ljubljini s gospod Laufensteinam govorili, so nas zagotovili, de imamo od tega možá, ki dozdej še sicer ni nič priloznosti imêl, očitno v zboru govoriti, veliko veliko pričakovati. Bog daj! — Slovenci na Goriškim! mende vender ne boste pripustili, de bi gosp. Doljak domá ostal? Velika škoda bi bilo to vsim Slovencam! — VBèrni in v Lvovu se je unidan nekaj hudobnih ljudi spuntalo, pa so jih kmalo vkrotili. Pravijo de imá Madžjâr Košut v vsih teh puntih svojo roko in svoje pomočnike. — 8. dan tega mesca je planila Madžarska armada od Ormoža in Velke Nedle na Štajarskim, ter je morila in požigala. Pa cesarska armada jo je spodila in zlo potolkla. Kmaló bomo slišali od velike vojske na Ogerskim, zakaj cesarska armada bo planila zdej in zdej čez puntarske Madžare.

Povabilo

k velikimu zboru slovenskiga društva v Ljubljani.

Pervi izverstni zbor slovenskiga društva v Ljubljani je na sredo 22. dan tega mesca določen. Društvinó odborstvo je zató somenjski čas za velki zbor odločilo, ker se tačas veliko udov iz bližnjih in daljnjih krajev v Ljubljani snide, ktere — kakor tudi domače — práv prijazno v zbor povabimo.

Doslej so naslednje reči v predmêt imenovaniga zbora izvoljene:

- Nagovor društviniga vodja.
- Oznanilo dosihmal od društva doversenih opravil.
- V rečéh društvinih postav.
- V rečéh društviniga staniša.
- V rečéh društviniga premoženja in prihodnjih stroškov.
- Govori mnogih udov, ki pa se morajo saj en dan pred zborom odboru na znanje dati, de se red govorjenja določi i. t. d. Obširni sestavki se zamorejo le okrajšani v zboru govoriti.
- Naznanovanje vošil in svetov v prid društva.

Se vé, de vsi govori bojo v slovenskim jeziku, in de le v posebnih okoljishin se zamore iznéma čez navado dovoliti.

Odbor slovenskiga društva v Ljubljani 7. listopada 1848.

Sadjorejcem in kmetovavecam sploh!

Današnjim Novicam je pridjana perva pôla knjižice: „Slovenski vertnár“ z oziram na sadno razstavo v Ljubljani 1847. Na svitlo dala c. k. kmetijska družba v Ljubljani. „Prosimo, de naj bi zvedeni možjé posebno iménik sadnih plemén natanjko presodili in nam, gledé na „predgovor“ te knjižice svoje misli naznanje dali.

Vredništvo.

Pridjana je tudi pa 22. „doklada.“